

Ümummilli Liderin

səhiyyəmizin inkişafında rolu danılmazdır

Ulu Öndərin Azərbaycanda hakimiyyətə ilk gəlişi durğunluq dövrünə təsadüf etmişdi. Cəmiyyətin hər sahəsində olduğu kimi, səhiyyədə də əvvəlki dövrlərdə əldə edilən uğurlar ətalətlə öz nəticələrini göstərirdi. Diqqətli müşahidəçi bu sahədə vəziyyətin heç də yaxşı olmadığını, səhiyyənin maddi-texniki bazasının acınacaqlı olduğunu görürdü. İmmunlaşdırma, bir sıra infeksiyon xəstəliklər, o cümlədən vərəm, malyariya, difteriya, poliomielit, məxmərək, narkomaniya, ana və uşaq sağlamlığı, kadr çatışmazlığı və mövcud kadr-ların səviyyəsi və s. bütün bunlar Azərbaycan səhiyyəsində öz həllini gözləyən problemlərin yalnız bir hissəsi idi.

Məhz elə buna görə də 1969-cu ilin avqustunda keçirilmiş tarixi plenumda Azərbaycanda səhiyyənin inkişaf sürətini prinsipcə dəyişmək qarşıya vəzifə ki-mi qoyulmuşdu. Respublikanın yeni rəhbərinin bu sahədə tərəqqiyə nail olmaq əzmi özünü çox qısa bir müddətdə göstərdi. Azərbaycanda hər sahədə vəziyyəti yaxşılaşdırmaq üçün var qüvvə ilə çalışmağa başlayan Heydər Əliyevin əsas fəaliyyət istiqamətlərindən biri də məhz səhiyyə oldu.

Səhiyyə məsələləri ilə bağlı müzakirələr, qayğılar, təşəbbüsələr Ulu Öndərin gündəlik həyatının bir parçasına çevrilmişdi. Səhiyyənin ağırılı problemləri, zəif nöqtələri ilə yaxından tanışlığı sonralar Heydər Əliyevin vəziyyəti düzgün təhlil etməsində və situasiyanı kökündən dəyişmək üçün doğru qərarlar qəbul etməsində əsas rol oynadı. Tale elə gətirmişdi ki, Ulu Öndərin ailəsindəki həkimlər, xüsusən ömrü-gün yoldaşı, görkəmli oftalmoloq alim, akademik Zərifə xanım Əliyeva da o dövrdə təbabət qarşısında duran başlıca problemlər üzərində düşüñür, həlli yollarını axtarırdı. Onlar insanların sağlamlığı ilə bağlı ən ağırılı məsələləri Heydər Əliyevlə birgə müzakirə edir, tibbi-sosial problemlərdən mümkün çıxış yollarını arayanda bu müdrik rəhbərlər məsləhətləşirdilər.

lərə evsahibliyi etməsi artıq ənənəvi hal almışdı.

Ulu Öndər əhalinin sağlamlıq durumu üçün çox böyük əhəmiyyət daşıyan və o dövrdə çox aktual problem olan Bakı, Gəncə və Sumqayıt şəhərlərinin sanitargigiyena vəziyyəti, Xəzərin və digər su hövzələrinin sanitər durumu, müxtəlif sənaye sahələrində çalışan işçilərin əmək şəraiti, peşə patologiyaları və sənaye toxikologiyası məsələlərinə, həmçinin yolu-xucu xəstəliklərlə, alkogolizm və narkomaniya ilə mübarizə, onların profilaktikası, dərman çatışmazlığı probleminin həlli kimi sahələrə böyük diqqət ayırdı. O dövrdə məhz respublika rəhbərliyinin səyləri, gördüyü tədbirlər sayəsində Azərbaycanda peşə xəstəlikləri 25 faiz azalmışdı.

Heydər Əliyevin müstəqil Azərbaycan səhiyyəsi qarşısındaki xidmətlərində dənişərkən isə səhiyyə islahatları programının hazırlanması və icrasını xüsusi qeyd etmək lazımdır. Öləkə rəhbərinin "Səhiyyə sahəsində islahatlar üzrə Dövlət Komissiyasının yaradılması barədə" 13 mart 1998-ci il tarixli sərəncamı səhiyyənin bütün sahələrini əhatə edən islahatların daha geniş miqyasda və sürətlə aparılması üçün şərait yaratdı.

Ümummilli Liderin səhiyyə siyasetinin prioritet istiqamətlərindən biri də keçid dövründə bu sahədə mütərəqqi dəyişikliklərin aparılması və yeni səhiyyə sisteminin qurulması idi. Məhz bu məqsədlə 1994-cü ildə Azərbaycanla BMT-nin Uşaq Fondu arasında Əməkdaşlıq Programı imzalandı. Həmin sənədə uyğun olaraq uşaq ölümünün digər bölgələrə nisbətən yüksək, sağlamlıq göstəricilərinin isə aşağı səviyyədə olduğu Quba rayonunda islahatlara başlamaq qərara alındı. Sonralar həmin programın icrası sayəsində Masallı, Lənkəran, Cəlilabad və Salyan rayonlarında da böyük uğurlar əldə olundu.

Müstəqilliyin ilk illərində səhiyyənin maliyyələşdirilməsi, daha dəqiq desək, ona lazımı səviyyədə maliyyə vəsaiti ayırmak imkanının olmaması ən çox narahatlıq doğuran problemlərdən biri idi. Məhz buna görə də Heydər Əliyev həm səhiyyəyə əlavə vəsait cəlb etmək, həm də bazar iqtisadiyyatna keçid dövrünü yaşayan ölkəmizdə səhiyyəni bir fəaliyyət növü kimi liberallaşdırmaq üçün özəl səhiyyə sisteminin tətbiqinə şərait yaradı. Onun bilavasitə göstərişlərinə əsasən, bu istiqamətdə hüquqi-normativ baza olan "Özəl tibb fəaliyyəti haqqında" Azərbaycan Respublikasının Qanunu qəbul edildi. Ulu Öndərin ölkəmizdə səhiyyə sahəsində həyata keçirdiyi islahatlar çərçivəsində ən mühüm xidmətlərindən biri olan özəl səhiyyə sisteminin tətbiqi həm də tibb işçilərinin maddi rifah halının yaxşılaşması üçün imkanlar açıldı. Xüsusi mülkiyyətdə olan tibb müəssisələrində 10 min nəfərədək işçi, o cümlədən 2500 həkim və 4000 orta tibb işçisi işlətən edildi. Özəl və dövlət tibb müəssisələri arasında rəqabət yaranması sayəsində əhaliyə göstərilən tibbi xidmətin səviyyəsi yüksəldi, bu isə səhiyyəmizin gələcək inkişafi üçün təkan oldu.

2004-cü ildən bəri respublikamızda 750-dən çox tibb müəssisəsinin tikilməsi və ya əsaslı şəkildə təmir edilməsi səhiyyənin inkişafı ilə bağlı işlərin nə qədər möhtəşəm olduğunu göstərir. Bu müəssisələrin açılışında Prezident İlham Əliyevin şəxsən iştirakı isə gözəl ənənəyə çevrilmişdir.

İndi qürur hissi ilə qeyd etməliyik ki, Azərbaycan səhiyyəsi özünün yeni inkişaf mərhələsini yaşayır. Hazırda elə bir

Şəhərimiz yoxdur ki, orada müasir tibb müəssisəsi olmasın. Belə səhiyyə ocaqlarında vətəndaşlarımıza ən yüksək standartlar səviyyəsində tibbi xidmətlər göstərilir.